

Római katolikus vagy református? Fehér vagy színes bőrű? Kicsit bűnös vagy nagyon bűnös? Művelt vagy műveletlen? Gazdag vagy szegény?

Hosszasan sorolhatnám még, de mindez hit és üdvösség szempontjából mondhatni „lényegtelen”, nem ez számít, mert:

„Nem személyválogató az Isten, hanem minden nép között kedves előtte, aki féli (vagyis szereti) őt és igazságot cselekszik.” (ApCsel 10,35)

De mi, vagy ki az igazság?

„Jézus így válaszolt: Én vagyok az út, az igazság, az élet; senki sem mehet az atyához, csakis énáltalam” (Jn 14,6)

De mit jelent ez, hogyan értelmezzem?

Számomra azt jelenti, hogy feltétel nélkül hiszem, hogy mindaz, amit Jézus kijelentett nekünk az Ő igéje által, az evangélium örömhíre IGAZSÁG!

Hiszem, hogy Jézus az egyetlen igaz ÚT az Atyához, az egyetlen út az Atya igaz megismeréséhez.

Hiszem, hogy Ő az út, a forrás, a megoldás, a „kulcs” az igazi boldog ÉLEThez (nem gondtalan, hanem boldog élethez!!!), mert megtapasztaltam, hogy milyen nélküle és azt is, milyen vele járni a földi életet....

Az apostolok és a presbiterek összegyűltek, hogy megvizsgáljanak egy kérdést, egy létfontosságú kérdést, vagyis nem is csak a lét, hanem az öröklét, az üdvösség kérdését, mert nagyon felháborodtak azon, hogy *„néhányan így tanították a testvéreket: Ha nem metélkedtek körül Mózes törvénye szerint, nem üdvözülhettek.” (ApCsel 15,1)*

Péter ekkor felállt és azt mondta: *Isten „nem tett semmi különbséget köztünk és közöttük, amikor HIT ÁLTAL megtisztította szívüket.... mi hisszük, hogy Jézus Krisztus kegyelme által üdvözülünk, amint ők is”. (ApCsel 15, 9-11)*

Hit által? De hogyan higgyek valakiben, akit nem is ismerek? Hogyan szeressek és kövessek valakit, akivel nincs személyes kapcsolat, aki „megfoghatatlan”, aki távol van a szívtől?

Isten apostolokat, tanítványokat, követőket, téged, engem választott ki, hogy *„a pogányok hallják az evangélium igéjét és hívők legyenek. És Isten, aki ismeri a szíveket, tanúságot tett, mert nekik éppúgy megadta a Szentlelket.” (ApCsel 15,8)*

A távolinak, elérhetetlennek, megismerhetetlennek tűnő Isten egészen közel jött. Jézusban emberré, elérhetővé és megismerhetővé lett.

Megismerésének legtisztább forrása az evangélium igéje, ahogy János apostol írja *„az ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert”.*

A Jézust megismerni vágyó, nyitott szív, ez a „kiindulópont” a megismerés, a megtérés, a hit útján.

Akkor a mi életünkben is igazsággá válhat, mindaz, amit Jézus azért mondott el nekünk, hogy örömünk ne csak részleges, hanem TELJES ÖRÖM legyen!

Szeretettel:

Juhász-Balogh Sári, Fót